

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 28.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Finanzgericht Hamburg – Saksa) – KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (C-197/20) ja C. E. Roeper GmbH (C-216/20) v. Hauptzollamt Hannover (C-197/20) ja Hauptzollamt Hamburg (C-216/20)

(Yhdistetyt asiat C-197/20 ja C-216/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Yhteinen tullitariffi – Tariffiluokittelu – Yhdistetty nimikkeistö – Alanimikkeet 1521 90 91 ja 1521 90 99 – Alanimikettä 1521 90 99 koskevien selittävien huomautusten tulkinta – Mehiläisvaha, joka on sulatettu ja jähmetetty uudelleen ennen sen maahantuontia)

(2022/C 2/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (C-197/20) ja C. E. Roeper GmbH (C-216/20)

Vastaajat: Hauptzollamt Hannover (C-197/20) ja Hauptzollamt Hamburg (C-216/20)

Tuomiolauselmä

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 16.10.2014 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1101/2014 ja 6.10.2015 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/1754, olevaa yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että mehiläisvaha, joka on sulatettu ja josta on sulattamisen yhteydessä eroteltu mekaanisesti osa vieraista aineista ja joka on tämän jälkeen jähmetetty palojen tai levyjen muotoilemiseksi, kuuluu kyseisen nimikkeistön ”muita” vahoja koskevaan alanimikkeeseen 1521 90 99 eikä sen ”raakoja” mehiläisvahoja koskevaan alanimikkeeseen 1521 90 91.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 28.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Korkein hallinto-oikeus – Suomi) – A Oy (C-221/20) ja B Oy (C-223/20)

(Yhdistetyt asiat C-221/20 ja C-223/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Direktiivi 92/83/ETY – Valmistevero – Olut – 4 artiklan 2 kohta – Mahdollisuus soveltaa pienten riippumattomien panimoiden valmistamaan olueen alennettuja valmisteverojen määriä – Kahden tai useamman pienpanimon kohtelevminen yhtenä ainoana pienpanimona – Täytäntöönpanovelvollisuus)

(2022/C 2/11)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

A Oy (C-221/20) ja B Oy (C-223/20)

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Tuomiolauselmä

Alkoholien ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/EY 4 artiklan 2 kohdan toista virkettä on tulkittava siten, että jäsenvaltio, joka käyttää kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta soveltaa pienten riippumattomien panimoiden valmistamaan olueen alennettuja valmisteverojen määriä, ei kuitenkaan ole velvollinen kohtelemaan yhtenä ainoana pienenä riippumattomana panimona kahta tai useampaa pientä panimoa, jotka toimivat yhteistyössä ja joiden yhteenlaskettu vuosituotanto on enintään 200 000 hehtolitraa.

(¹) EUVL C 262, 10.8.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesfinanzhof – Saksa) – Finanzamt B v. X-Beteiligungsgesellschaft mbH

(Asia C-324/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2006/112/EY – Arvonlisävero – Palvelujen suoritus – 63 artikla – Arvonlisäverosaatavan syntyminen – 64 artiklan 1 kohta – Palvelujen suorituksiin liittyvien peräkkäisten maksujen käsite – Kertasuoritus, joka maksetaan porrastetusti – 90 artiklan 1 kohta – Veron perusteen alentaminen – Maksun laiminlyönnin käsite)

(2022/C 2/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finanzamt B

Vastapuoli: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Tuomiolauselmä

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 64 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että palvelujen suoritus, joka on kertaluonteinen ja josta maksetaan korvaus porrastetusti, ei kuulu kyseisen säännöksen soveltamisalaan.
- 2) Direktiivin 2006/112 90 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun kyse on porrastettuja maksuja koskevasta sopimuksesta, sitä, että korvauksen maksuerää ei ole maksettu sen erääntyessä, ei voida pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna maksamisen laiminlyöntinä eikä se voi siten johtaa veron perusteen alentamiseen.

(¹) EUVL C 313, 21.9.2020.